

Motion till riksdagen 2006/07: MJ333

av **Dan Kihlström och Mikael Oscarsson (kd)**

Förändrad rovdjurspolitik

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn och ändring av den av riksdagen beslutade rovdjurspolitiken.

Motivering

I Sverige finns idag fem stora rovdjursarter. Det är björn, järv, lo, varg och kungsörn. Riksdagen fattade för fyra år sedan beslut om en sammanhållen rovdjurspolitik. Detta för att säkerställa att rovdjuren ska finnas kvar i den svenska faunan. För vargen fastställdes ett etappmål om 200 vargar, eller 20 föryngringar per år. Innan detta mål uppnåtts får skydds jakt tillåtas i mycket begränsad omfattning. Det är nu dags för en översyn av denna politik.

Sedan beslutet fattades i riksdagen har allt fler tamdjur skadats eller dödats av varg. Väl kända är alla angrepp i Värmland och Uppland, men också i andra regioner i landet. Kända rättsfall i Uppland och Dalsland har gett nytt bränsle i debatten.

Med den utveckling vi har idag av vargens förökning, enligt vissa forskare 20–30 procent, så kommer vi snart att få en ohållbar situation i vissa delar av landet. I vissa områden har vargstammen vuxit sig så stark att den ger upphov till stora bekymmer för lokalbefolkningen. Av den anledningen är det naturligt att bedriva planerad skydds jakt eller till och med licensjakt på varg.

Tamdjursägare måste ha möjlighet att lagligt kunna skydda sin egendom vid rovdjursangrepp. Det är viktigt att det gäller både för djur som ingår i näringsverksamhet och för djur som hålls som husdjur. De regler som tidigare gällde för skydds jakt på stora rovdjur bör därför införas omgående.

Den borliga regeringen klargjorde i budgetpropositionen att den har för avsikt att se över 28 § jaktförordningen i syfte att åstadkomma en förändring som ger förbättrade möjligheter att freda tamdjur. Det är utmärkt. Men en

Fel! Okänt namn på

övergripande rovdjurspolitik måste till som gör det möjligt att fullt ut skydda tamdjur.

Det är av stor vikt att djurägare kompenseras fullt ut för de rovdjursskador som inträffar. Detta måste även gälla djur som inte är kopplade till näringsverksamhet. Ökade resurser behövs även för uppsättning av elstängsel och för andra åtgärder som krävs för att möjligheterna till djurhållning i områden med stora rovdjur skall kunna garanteras.

Idag finns en stor förtroendeklyfta mellan å ena sidan människor som bor i områden där rovdjur förekommer och å andra sidan myndigheter. Vi har full förståelse för den oro lokalbefolkningen känner. Vi anser att lokala och regionala myndigheter måste få ökade befogenheter att fatta beslut om lämpliga åtgärder när problem uppstår.

Stockholm den 26 oktober 2006

Dan Kihlström (kd)

Mikael Oscarsson (kd)